

steroffentlighed indebærer, erstattes af almindelig aktindsigt efter offentlighedsloven med visse udvidelser, for så vidt angår oplysninger, der ikke vedrører tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder og produkter.

For det andet indskrænkes de retlige begrænsninger for samlede undersøgelser af konkurrenceforholdene til et minimum. Dette gælder såvel undersøgelsesområde og iværksættelse som deres indhold og offentliggørelse.

For det tredje indføres en særlig hjemmel til uden forudgående høringsprocedure at offentliggøre oplysninger om priser, rabatter og bonus ved pressemeddelelser eller på anden vis.

For offentliggørelse af både undersøgelser og oplysninger om priser m.v. gælder visse begrænsninger efter forslaget regler om hemmeligholdelse.

Disse tre måder at skabe gennemsigtighed på retter sig i varierende grad mod de forskellige aktører i markedet: konkurrenter og andre erhvervsdrivende, forbrugere, disses organisationer samt pressen og offentlige instanser. En effektiv formidling af oplysninger til de relevante aftagere vil bidrage til en skærpeelse af konkurrencen og dermed til opfyldelse af det overordnede formål.

Reglerne om gennemsigtighed findes i forslaget kapitel 3.

c. Selv om gennemsigtighed må forventes generelt at formindske behovet for egentlige indgreb mod skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger, vil der fortsat være behov herfor på visse områder.

Her må især peges på aftaler og vedtagelser, der fastlåser markedstrukturen og effektivitetsudviklingen, hvor det i overensstemmelse med lovforslagets liberale sigte og effektivitetsmålsætning er væsentligt at kunne gribe ind. Herudover vil især strukturelle forhold kunne hindre en tilstrækkelig virksom konkurrence.

Forslagets bestemmelser om indgreb er opbygget med i det store og hele de samme typer af indgreb, som efter monopolloven og pris- og avance-loven. Betingelserne for indgreb er på den anden side ændret på en række punkter. Det grundlæggende synspunkt bag bestemmelserne om indgrebsbeføjelserne er, at direkte konkurrenceregulerende indgreb så vidt muligt bør undgås. En for detaljeret og rigoristisk regulering vil uvægerligt føre til fastlåsnings af markedstrukturen og heraf følgende uønskede virkninger for omkostninger, priser m.v.

Forslaget indebærer, at det i hvert enkelt tilfælde nøje skal være overvejet, om lovens betingelser er opfyldt, før et indgreb foretages. Dette er ikke i samme grad tilfældet efter monopolloven, hvor ordningen med registrering af virksomheder m.v. med væsentlig

indflydelse kan give adgang til en vis automatik i anvendelsen af indgrebsbeføjelserne. Dette må endvidere ses i sammenhæng med, at det afgørende kriterium efter monopolloven for indgreb ved siden af væsentlig indflydelse er, om en vis virkning er »urimelig«. Dette begreb er blevet nærmere bestemt gennem praksis, men det er et kriterium, som giver vide grænser for et skøn over berettigelsen af indgreb.

Forslagets grundlæggende betingelser for indgreb er udformet i overensstemmelse med betænkning nr. 1075, hvor et udtrykkeligt formål er en så nøje fastlæggelse af grænserne for indgreb, som hensynet til virksomhedernes retssikkerhed afvejet over for samfundsinteresser tilsiger.

Den grundlæggende betingelse for indgreb er, at der på et markedsområde foreligger en konkurrencebegrænsning, der medfører eller vil kunne medføre skadelige virkninger for effektiviteten i produktion og omsætning af varer eller tjenesteydelser. Såfremt denne betingelse er opfyldt, kan Konkurrencerådet søge de skadelige virkninger bragt til ophør ved forhandling. Afgørelsen af, om betingelsen er opfyldt, vil fortsat være en skønspregtet helhedsbedømmelse, hvor en række faktorer skal afvejes indbyrdes.

Der foreslås indført en bagatelregel, således at Konkurrencerådet skal afvise at behandle sager, der efter lovens formål skønnes at være af mindre betydning.

Kan de skadelige virkninger ikke bringes til ophør ved forhandling, udsteder Konkurrencerådet påbud, som kan omfatte hel eller delvis ophævelse af aftaler, vedtagelser, bestemmelser og forretningsbetingelser.

Såfremt det ikke herigennem er muligt at bringe de skadelige virkninger til ophør, er der fortsat mulighed for at udstede påbud om levering. Dette gælder også leveringspåbud, der bryder eksisterende eneforhandlerrettigheder, hvis dette er nødvendigt for at skabe virksom konkurrence. Derimod er der ikke adgang til at foreskrive købspligt.

Indgrebsbeføjelsen over for priser og avancer gøres subsidiær i forhold til andre indgreb. Det er endvidere en forudsætning, at virksomheden opnår priser/avancer, som, både med hensyn til størrelse og varighed, åbenbart ikke ville kunne realiseres på et marked med virksom konkurrence. Hvis disse betingelser er opfyldt, kan der foruden fastsættelse af maksimalpriser/-avancer også fastsættes kalkulationsordninger. Pris- og avanceindgreb over for ikke-vareproducerende eller -omsættende erhverv finder sted under samme betingelser som for andre erhverv. Konkurrencerådet kan fortsat ved fastsættelse af højestepriser eller -avancer fravige de almindelige principper for prisindgreb, hvor vægtige hensyn herunder til forskning og udvikling foreligger.